

Εἶναι ἐργασία, λέγει, τρομερά, ἥτις ἤθελε καταστρέψει καὶ τοὺς εὐρωστωτέρους ἀνθρώπους· οὐδεμίαν ἡμέραν ἀνάπαυσις, πάντοτε ἡμέρας καὶ νυκτὸς νὰ εἶναι ἔτοιμοι, καὶ ὅμως τὸν *προμηθευτήν*, *forniteur*—ὁ Sanson καταφεύγει εἰς τὸν παράδοξον τοῦτον εὐφημισμὸν—ἐπιβαρύνουσιν ὅλα τὰ ἐξόδα τῆς κατοικίας καὶ διατροφῆς τῶν βοηθῶν του καὶ ἄλλα βάρη. Ὁ Κάρλος Ἑρρίκος Σανσὼν κατώρθωσε νὰ ἀντικατασταθῇ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ του Ἑρρίκου τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1795, μετὰ ἐργασίαν τριακοντα ἑτῶν. Σύνταξιν δὲν ἔλαβε, καίτοι κατὰ τὰ ἄλλα ἡ δημοκρατία τὸν μετεχειρίζετο ὡς πάντα ἄλλον ὑπάλληλον. Τῇ 26 Ἰανουαρίου 1802, ἡμερομηνία τοῦ τελευταίου ἀφορῶντος αὐτὸν ἐγγράφου, χάνεται πᾶν ἴχνος αὐτοῦ. Ἀγνοεῖται καὶ πότε ἀπέθανε. Ἡ δυναστεία τῶν Sanson ἐξηκολούθησε βασιλεύουσα μέχρι τοῦ ἐγγόνου τούτου, Κλήμεντος Ἑρρίκου, ὅστις ἐξηκολούθησε νὰ ἐξασκῇ τὸ κληρονομικὸν ἐπάγγελμα μέχρι τοῦ 1847. Λέγεται ὅτι, συλληφθεὶς διὰ χρέη, ἔδωκεν ὡς ἐνέχυρον τὸ ἱερίωμα τῆς λαϊμητόμου· τῶνόντι σκηνὴ κατὰ τὸν Βαλζάκ! Ἐν τούτοις ἐδόθη διαταγὴ νὰ ἐτοιμάσῃ τὰ πάντα ὅπως ἐκτελέσῃ θανατικὴν τινα καταδικήν. Ὁ Σανσὼν δὲν ἠδύνηθη νὰ ἐλευθερώσῃ ἀμέσως . . . τὰ ἀναγκαῖα ὄργανα, ἅτινα εἶχε καταθέσῃ ὡς ἐνέχυρον, καὶ ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας, ἐννοεῖται χωρὶς νὰ ἐκφρασθῇ αὐτῷ ἡ τῆς πολιτείας εὐαρέσκεια, διὰ τὴν μακρὰν καὶ εὐδόκιμον αὐτοῦ ὑπηρεσίαν. Οὐδὲ περὶ αὐτοῦ εἶναι πλέον τι γνωστόν. Τίς οἶδε, πολὺ πιθανὸν κανεὶς ἐκ τῶν υἱῶν του ἢ ἄλλος ἀπόγονος τῶν ἀδελφῶν τοῦ Ἑρρίκου Σανσὼν ζῆ ὄλοεν ὑπὸ ἄλλο ὄνομα εἰς σκοτεινὴν τινα γωνίαν τῆς γαλλικῆς γῆς.

Ἐν Κερκυρᾷ

ΔΗΜΟΣ ΔΗΜΙΟΣ

ΧΑΜΕΝΗ ΕΥΤΥΧΙΑ

Οὐράνιο φῶς κι' ἀνέσπερο μοῦ ἐφώτισε ὡς τὰ βάθν
τῆ μαύρῃ μου ψυχῇ
ποῦ κρύβει τόσα πάθν
Μ' αὐτὰ ποῦ ἢ πλάσι δέρνεται καὶ πάντα δυστυχεῖ.
Γιατὶ τὰ ἴματιά σου ἄσκοπα ἀνέπαυες γιὰ ἴλιγο
ἐπάνω μου μιὰ ἡμέρα
Καὶ νέο κόσμον, ὁμορφο, ἀγγελικὸ ξανοίγω
στὸν ἄπλαστον αἰθέρα.
Καὶ μιὰ σου λέξι ἁρμονικὴ ποῦ ἀντίχρησε σιμὰ μου
μὲ σίκωσε ψηλά
Ἐκεῖ ὅπου μὲ φέρνουνε συχνὰ τὰ ὄνειρά μου
ὄνειρατα τρελά.
Καὶ μελωδίεσ ἄκουσα, ἀγγελικέσ, ποῦ μόνο
ἀκοῦσ στὸν οὐρανό.....
Μὰ τόρα πᾶνε, καὶ στῆ γῆ τὰ ἴματιά μου καρφόνω
καὶ κλαίω καὶ πονῶ.

Γ. ΦΑΚΙΡΗΣ

Ο ΚΑΘΡΕΠΤΗΣ

Ἀπὸ βραδὺς τὰ ἀπλοϊκὰ κορίτσια τῆς γειτονίας εἶχον ἐτοιμασθῇ διὰ νὰ κυττάξουν τὴν τύχην των εἰς τὸν καθρέπτην.

Καθεμιὰ εἶχεν ἀνάψῃ τίς λαμπάδεσ τῆσ, καὶ ὅταν ἦλθαν τὰ μεσάνυκτα, ὅταν ὅλοι μέσα 'ς τὸ σπίτι ἐκοιμήθησαν, ἐξέπλεξε τὰ μαλλιά τῆσ καὶ ἐκάθισεν ἐμπροστὰ εἰς τὸν καθρέπτην τῆσ. Μὲ τὰ μαλλιά ἔτσι ἀπλωμένα καὶ ριχμένα ἐπάνω εἰς τοὺς ὄμους καὶ εἰς τὸ πρόσωπον καὶ μὲ τὰ μάτια μόλις διακρίνοντα μέσ' ἀπὸ τὰ μαλλιά, θὰ ἔβλεπαν νὰ περάσῃ ἀπὸ μέσα του τὸ ἀγγελοκάκωτο παληκάρι, ποῦ ἡ μοῖρα προώρισεν ὡς σύντροφον τῆσ ζωῆσ των. . .

Καὶ τόρα ἐπρόκειτο νὰ περιγράψουν ἡ μία εἰς τὴν ἄλλην, τὸν ἰδικὸν τῆσ ἐκάστη, πῶσ τὸν ἀντελήφθη, πῶσ τῆσ τὸν παρέστησεν ὁ καθρέπτης.

Πρώτη ἀπ' ὄλαισ ἡ μεγαλητέρα, ψηλὴ, γοητευτικὴ νεράϊδα τὸ ἀνάστημα, μὲ μάτια μεγάλα καὶ διαυγῆ, ἐπρόκειτο νὰ ἐξαγγείλῃ τὴν τύχην τῆσ ἢ ἰδίᾳ, ἀπὸ τὰ τρυφερά τῆσ χεῖλη:

— Ἀφοῦ ἐκάθισα, εἶπε, σὲ λιγάκι, ἄκουσα ἔξαφνα γρήγορα βήματα, τὸ ἓνα κατόπι εἰς τὸ ἄλλο, σὰν νὰ ἐπλησίαζε τρεχάτο ἄλογο. . . Ὁ καθρέπτης ἄρχισε νὰ τρέμῃ· καὶ τὴν στιγμὴν ἐκείνη εἶδα νὰ περάσῃ σὰν ἀστραπὴ μιὰ μεγάλη σκιά. — Ἀνθρώπος καμαρωτὸς ἐπάνω 'ς τ' ἄλογο ἦτον. Τοῦ καθαλάρη ἡ στολὴ ἄστραψε 'ς τὰ φῶτα καθὼς ἐπέρασε, καὶ ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὰ πόδια τοῦ ἀλόγου, ποῦ ἄφιναν φωταῖσ, ἐσείστηκε τὸ πάτωμα. Ἀλήθεια . . . καθαλάρησ μὲ χρυσοῦ στολή, δὲν εἶπε ἡ μάγισσα, πῶσ θῆλθη νὰ μὲ πάρῃ; — Νὰ ποῦ βγαίνει ἀλήθεια ἡ μαντεία τῆσ.

Μὲ τὴν σειρὰν τῆσ ἡ δευτέρα, ἤρχισε νὰ περιγράψῃ καὶ αὐτὴ τὸν ἰδικὸν τῆσ:

— Πρὶν φανῇ ὁ ἰδικὸς μου, ἐπέρασαν προτῆτερα πολλαῖσ σκιάσ, ἄνθρωποι πολλοὶ μαζί, ποῦ θὰ τοὺσ εἶχε στείλῃ βέβαια γιὰ νὰ τοῦ ἐτοιμάσουν τὸν δρόμον. Ἄναψαν φῶτα ἐπάνω 'ς τὰ φῶτα κ' ἐρώτισαν τὴν κάμαρα, σὰν μέρα μεσημέρι. . . Καὶ μέσα 'ς τὴν λάμπῃ ἐκείνη, μὲ περήφανον περπάτημα, σὰν ἄνθρωπος μαθημένος νὰ ἐξουσιάζῃ πολλοὺσ, ἐράνηκε ἓνας νεοσ, εἴκοσι χρονῶ. . . Καθὼς ἐπέρασεν ἔσκυψαν οἱ ἄλλοι καὶ τὸν ἐπροσκύνησαν. — Καὶ μένα, δὲν μεῦπε ἡ μάγισσα, πῶσ θὰ πάρω ἄνθρωπον, ποῦ ἐξουσιάζει πολλοὺσ;

Κ' ἐν μέσῳ τῆσ γοητείας, ἡ ὁποία διεχύθη ἀπὸ τὰσ διηγῆσεισ τῶν ἄλλων, τρίτη ἀνέλαβε νὰ τὰσ συνεχίσῃ ἡ μικροτέρα—κοντὴ καὶ πονηρὴ αὐτὴ, μ' ἐκείνη τὴν νοστιμάδα ποῦ τρελλαίνει, μὲ μάτια πονηρὰ καὶ ἀεικίνητα μέσ' 'ς τὸ τρυφερὸ κλουβί των.

— Ἐμένα, εἶπε, τὸν ἰδικὸν μου, οὔτε ἄλογο περήφανον εἶδα νὰ μοῦ τὸν φέρῃ οὔτε ὑπηρέταισ νὰ τοῦ ἐτοιμάσουν τὸν δρόμον. . . Μοναχὸσ τοῦ ἐπέρασε ἴστὰ σκοτεινά, ποῦ μόλις τὸν διέκρινα. Οὔτ' ἔμμορφοσ πολὺ μοῦ φάνηκε, μὰ οὔτε πάλι καὶ ἀσχημοκαμωμένος, ἄνθρωποσ ἐργατικὸσ, ποῦ καὶ τὰ ἐργαλεῖα του ἀκόμη, νομίζω, ἐκρατοῦσε. . . Ὡστε

σ' ἐμένα μοναχὰ ἢ μάγισσα δὲν μοῦπε, ἓνα τέτοιον πῶς θὰ πάρω.

Πρὶν τελειώσῃ ἀκόμη ἢ ἄλλαις ἄρχισαν τὰ γέλια.

'Αλλ' ὅμως δὲν ἐγέλασαν ἐπίσης καὶ κατόπιν, ὅταν μετὰ τινὰς ἡμέρας παρουσιάσθῃ ἔξαφνα εἰς τὸν πατέρα τῆς μικρῆς ὁ υἱὸς τοῦ γείτονα, ἐργατικός νέος, οὗτ' ἔμμορφος σὰν ἄγγελος ἀλλ' οὔτε καὶ ἀσχημοκαμωμένους πάλιν, διὰ τὰ τοῦ ζητήσῃ τὴν κόρην του τὴν καταδικασμένην τῆς Τύχης. . .

'Ο πατέρας δὲν τὴν ἀρνῆθηκε ἔς τὸν τυχερόν της.

Παντοῦ κατόπιν τὸ θαῦμα τοῦ Καθρέπτου διεδιδετο. Καὶ δὲν ἀμφέβαλλε κανεὶς ἄν, διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὸν καθρέπτην, καθὼς ἔλεγε, τὸν εἶχεν ἰδῆ ἢ μικρὴ—γιατὶ καὶ κανεὶς δὲν ἐσκέφθη, ἐγκαίρως, ὅταν τῶν ἄλλων τὰ παράθυρα ἔλαμπαν ἀπὸ τὰ φῶτα τοῦ καθρέπτου, νὰ παρατηρήσῃ, ἂν εἶχε κ' ἢ μικρὴ τὴν ἴδια φωταψία τὴν νύκτα ἐκεῖνη ἢ μήπως ἦσυχῃ, ἀπὸ ἐνωρίς ἔς τὸν ὕπνον εἶχε παραδοθῆ σὰν ἄνθρωπος ποῦ δὲν περιμένει νὰ μάθῃ τὴν τύχην του ἀπὸ τὸν καθρέπτην. . .

'Επέρασαν ἐν τούτοις ἀρκετὸς χρόνος καὶ οὔτε τῆς μεγαλητέρας τὸ ἄλογο μὲ τὰ στραφτερά πέταλλα, οὔτε τῆς δευτέρας ἢ λαμπάδαις ἐφάνηκαν ἀκόμη διὰ νὰ φωτίσουν τὸ μυστήριον. . .

ΜΙΑΤ. Α. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΗΣ

ΝΥΧΤΑ — ΨΥΧΗ

Σ' τῆς νύχτας τὸ ἀτάραχο, τὸ τρισβαθὸ σκοτάδι, ποῦ φθάνει κι' ὁ Παράδεισος τὰ σύνορα τοῦ "Ἄδη, ὅλα σωπαίνουν . . ἢ ζωὴ θαρρεῖς πῶς μαρμαρώνει. Μόνο ἢ ψυχὴ τὰ μάτια της τὰ φωτεινὰ γουρλώνει κι' ὅλα τῆς φαίνονται ὄνειρα σ' τῆς ἐρημιᾶς τὰ βάρη, ὁ οὐρανός, ἢ κόλασι, ὁ τάφος καὶ τὰ πάθη! Χρόνοι ποῦ ἐπεράσανε, χρόνοι ποῦ θὰ περάσουν, κόσμοι ποῦ ἐγαλάσανε, κόσμοι ποῦ θὰ χαλάσουν, τ' ἀστέρια, ἢ πλάσι, ὁ Θεός, μὲς τ' ἄπειρο, οἱ δρόμοι ποῦ τοὺς ἀνοίγει ὁ θάνατος καὶ πάλι εὐθὺς τοὺς σβένει, οἱ στεναγμοὶ καὶ τὰ φιλιὰ, οἱ κόπ' οἱ φλογισμένοι, τὸ δάκρυ, τὸ χαμόγελο καὶ ἢ τρομάρ' ἀκόμη!

Τὸ σῶμα μένει ἀκίνητο καὶ λένε πῶς κοιμᾶται οεῖς μόνο μάτια τῆς ψυχῆς ποτέ σας δὲ σφαλᾶτε, ἀλλὰ θωρεῖτε ἄγρυπνα τί γίνεται σ' τὰ χάη, ἢ πλάσι ποῦθεν ἐρχεται καὶ ποῦ γοργῆ πετάει! . . "Ὡμίε! καὶ ἂν μαντέψετε, ὦμίε! κι' ἂν νιώσθε κάτι. Σ' τὸ νοῦ πρὶν φέξῃ σβένεται σ' τοῦ ὕπνου τὸ κρεβάτι γιατί θολώνει τὴν ἀγνή, τὴ μυστικὴν ἀλήθεια, τῆς νύχτας τὸ τρισκότειδο ποῦ κλειοῦμε μὲς τὰ στήθια! . . .

Π. ΣΑΛΜΑΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

'Η θεραπεία τῆς διφθερίτιδος.

'Επιθυμοῦντες νὰ τηρῶμεν τὸ κοινὸν ἐνήμερον εἰς τὰς προόδους τῆς δι' ἀντιτοξικοῦ ὄρρου θεραπείας τῆς διφθερίτιδος, δημοσιεύομεν περίληψιν τῆς λίαν ἐνθαρρυντικῆς ἀνακοινώσεως, τὴν ὁποῖαν ὁ διδάκτωρ Κόσσελ, βοηθὸς τοῦ μικροβιολογικοῦ ἐργαστηρίου Κώχ, ἔκαμε πρὸς τὸ σῶμα τῶν στρατιωτικῶν ἰατρῶν ἐν Βερολίῳ κατὰ τὴν 11ην 'Οκτωβρίου.

'Ο Κόσσελ μετὰ τινὰ εἰσαγωγὴν περὶ τῆς δι' ὄρρου θεραπείας τῆς διφθερίτιδος, καὶ τῶν διαφόρων μορφῶν ὑφ' ἃς ἡ νόσος αὕτη ἐμφανίζεται, ἔνεκεν τῶν ὁποίων λέγει, ὅτι διαγιγνώσκομεν αὐτὴν μόνον διὰ μικροβιολογικῆς ἐρεύνης καὶ ὄχι ἐκ τῶν τοπικῶν φαινομένων, στηριζόμενος εἰς τὰ τελευταῖα αὐτοῦ κλινικὰ πειράματα ἀποφαίνεται κατηγορηματικώτατα ὡς ἐξῆς: «'Εκ τῶν κατὰ τὴν πρώτην καὶ δευτέραν ἡμέραν τῆς νόσου προσελθόντων ἡμῖν πρὸς θεραπείαν παιδίων οὐδὲ ἐν ἀπωλέσασαμεν. Εἴμαι πεπεισμένος ὅτι κατορθοῦνται πᾶσα πρόσφατος περιπτώσις γνησίας διφθερίτιδος νὰ ἰατῆται διὰ τῆς ἐφαρμογῆς ἀρκούσης ποσότητος ἀντιτοξίνης». Καὶ δὲν λέγει μὲν ἡμῖν ὁ Κόσσελ ἐπὶ πόσων παρατηρήσεων στηρίζεται τὸν ἀφορισμὸν αὐτοῦ τοῦτον, ἀλλὰ βεβαίως δὲν θὰ εἶνε ὀλίγαι ἀφοῦ πρὸς διαιτίας ἐνεργοῦνται. Ἡ θνησιμότης τὴν ὁποῖαν εἶχεν ὁ Κόσσελ ἐπὶ ὄλων τῶν ὑπὸ τὴν θεραπείαν ταύτην ὑποβληθειῶν περιπτώσεων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν βαρυτάτων μετ' ἐπιπλοκῶν μορφῶν, καὶ τῶν βραδέως λίαν ὑποβληθέντων αὐτῶ εἰς θεραπείαν, εἶνε 16 % ἐνῶ ὡς γνωστὸν ὑπὸ ἐμοῦ εἰς συνθήκας ἢ τῶν ὑπὸ τοῦ Ροῦ θεραπευθέντων ἦτο 25 %.

Τοῦτο ἀποτελεῖ καταφανεστάτην πρόβodon. Τὸν ἰσχυρισμὸν, ὃν ἠδύνατό τις νὰ προτάξῃ, ὅτι ὁ Κόσσελ ἐνήργησεν ἐν καιρῷ ἐπιδημίας ἠπίας, ἀποκρούει οὗτος διὰ τοῦ ὅτι πολλὸς διέρρευσε χρόνος ἀφ' ὅτου ἐφαρμόζει τὴν θεραπείαν του, καὶ ὅτι τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα ἔδωκεν αὕτη καὶ ὅπου ἄλλοῦ τυχὸν ἐφηρηθῆσθαι.

'Ο Κόσσελ λέγει ὅτι ἡ δι' ἀντιτοξικοῦ ὄρρου θεραπεία τῆς διφθερίτιδος οὐδέποτε ἔβλαψεν, καὶ ὅτι οὐδεμίαν ἔχει ἐπιβλαβὴ ἐπιρροὴν οὔτε ἐπὶ τῆς καρδίας, οὔτε ἐπὶ τῶν νεφρῶν καὶ ὅτι ἐπομένως πρέπει ἀδιατάκτως νὰ ἐφαρμόζηται καὶ ἐπὶ τῶν ἀπελπιστικῶν περιστάσεων, καὶ ἐπὶ τῶν ὑπόπτων καὶ μὴ εἰσέτι ἀσφαλῶς διαγνωσθειῶν. Συνιστᾷ δὲ τὰς διὰ τοῦ ὄρρου ἐνεσεις καὶ ὡς προληπτικὰς τῆς νόσου. Τὴν ἐντεῦθεν ἐπερχομένην ἀσφαλῶς ἀνοσίαν δὲν δύναται εἰσέτι νὰ ὀρίσῃ ἐπὶ πόσον ἰσχύει ἀλλὰ κατὰ τὰ σημερινὰ πορίσματα του ὀρίζει τὴν διάρκειαν αὐτῆς τοῦλάχιστον ἐπὶ 2-3 ἑβδομάδας.

'Ορρὸν παρέχει ἐπὶ μετρίῳ τιμῇ τὸ κατάστημα Meister Lucius und Brünnig in Hoechst am M. τὸ λειτουργοῦν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν Behring καὶ Ehrlich.

